EURÓPSKY PARLAMENT 2014 - 2019

Dokument na schôdzu

16.7.2014

B8-0010/2014 }
B8-0012/2014 }
B8-0014/2014 }
B8-0017/2014 }
B8-0018/2014 }
B8-0022/2014 } RC1

SPOLOČNÝ NÁVRH UZNESENIA

predložený v súlade s článkom 135 ods. 5 a článkom 123 ods. 4 rokovacieho poriadku,

ktorý nahrádza návrhy skupín:
ECR (B8-0010/2014)
PPE (B8-0012/2014)
ALDE (B8-0014/2014)
Verts/ALE (B8-0017/2014)
S&D (B8-0018/2014)
GUE/NGL (B8-0022/2014)

o Sudáne – prípade Meriam Yahia Ibrahimovej
(2014/2727(RSP))

Cristian Dan Preda, Tunne Kelam, Bogdan Brunon Wenta, Mariya Gabriel, Jarosław Leszek Wałęsa, Seán Kelly, Petri Sarvamaa, Monica Luisa Macovei, Michèle Alliot-Marie, Philippe Juvin, Pavel Svoboda, Jaromír Štětina, László Tőkés, Agnieszka Kozłowska-Rajewicz, Andrej Plenković, Davor Ivo Stier, Franck Proust, Andrzej Grzyb, Joachim Zeller, Lars Adaktusson
v mene poslaneckého klubu PPE
Josef Weidenholzer, Victor Boştinaru, Linda McAvan, Ana Gomes, Richard Howitt, Marc Tarabella, Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, Liisa

Jaakonsaari, Corina Creţu, Luigi Morgano, Pier Antonio Panzeri, Silvia Costa
v mene skupiny S&D
Charles Tannock, Jana Žitňanská, Beatrix von Storch, Peter van Dalen
v mene skupiny ECR
Marietje Schaake, Ivo Vajgl, Alexander Graf Lambsdorff, Louis Michel, Petras Auštrevičius, Petr Ježek, Marielle de Sarnez, Izaskun Bilbao Barandica, Charles Goerens, Ramon Tremosa i Balcells, Johannes Cornelis van Baalen, Javier Nart
v mene skupiny ALDE
Marie-Christine Vergiat, Pablo Iglesias, Pablo Echenique Robba, Carlos Jiménez Villarejo, Lola Sánchez Caldentey, Tere Rodriguez-Rubio Vázquez, Dennis de Jong
v mene skupiny GUE/NGL
Judith Sargentini, Barbara Lochbihler, Heidi Hautala, Bart Staes, Ernest Urtasun, Ulrike Lunacek
v mene skupiny Verts/ALE

Uznesenie Európskeho parlamentu o Sudáne – prípade Meriam Yahia Ibrahimovej (2014/2727(RSP))

Európsky parlament,

– so zreteľom na spoločné vyhlásenie z 10. júna 2014 predsedu Európskej komisie, predsedu Európskej rady a predsedu Parlamentu a účastníkov stretnutia na vysokej úrovni s náboženskými vodcami z toho dňa,

– so zreteľom na vyhlásenie Podpredsedníčky Komisie / vysokej predstaviteľky Únie pre zahraničné veci a bezpečnostnú politiku z 15. mája 2014 o treste smrti za odpadlíctvo v Sudáne,

– so zreteľom na Všeobecnú deklaráciu ľudských práv z roku 1948 a Deklaráciu OSN o odstránení všetkých foriem neznášanlivosti a diskriminácie na základe náboženstva a viery,

– so zreteľom na Medzinárodný pakt o občianskych a politických právach,

– so zreteľom na Africkú chartu ľudských práv a práv národov,

– so zreteľom na druhú revíziu Dohody z Cotonou z roku 2010,

– so zreteľom na usmernenia EÚ o slobode náboženstva alebo viery z roku 2013,

– so zreteľom na prvý protokol o právach žien v Afrike pripojený k Africkej charte ľudských práv a práv národov,

– so zreteľom na Arabskú chartu ľudských práv,

– so zreteľom na práva detí,

– so zreteľom na články 135 ods. 5 a 123 ods. 4 svojho rokovacieho poriadku,

A. keďže na konci roka 2013 Meriam Yahya Ibrahim (dcéra etiópskej kresťanskej matky a sudánskeho moslimského otca), ktorá bola vychovaná ako kresťanka, bola obvinená z cudzoložstva rodinou zo strany jej otca po tom, ako ju nahlásili orgánom pre jej sobáš s kresťanom; keďže obvinenie z odpadlíctva bolo doplnené v decembri 2013,

B. keďže rozsudok na súde prvého stupňa bol vynesený 12. mája 2014, a odsúdil Meriam Ibrahimovú, v tom čase v ôsmom mesiaci tehotenstva, na sto rán bičom za obvinenie z cudzoložstva, a na smrť obesením na základe obvinenia z odpadlíctva, ale dal jej tri dni na zrieknutie sa kresťanstva; keďže Meriam Ibrahim bola odsúdená podľa islamského práva šaría, ktoré je v platnosti v Sudáne od roku 1983 a zakazuje konvertovanie pod trestom smrti; keďže 15. mája 2014 bol verdikt opäť potvrdený po tom, ako sa Meriam Ibrahim rozhodla, že nebude konvertovať na Islam,

C. keďže 27. mája 2014 porodila Meriam Ibrahim vo väzení dcéru Mayu; keďže podľa obvinení

mala Meriam Ibrahim počas pôrodu nohy pripútané v reťaziach, čo predstavuje vážne nebezpečenstvo pre zdravie matky aj dieťaťa; keďže toto predstavuje hrubé porušenie práv žien a detí,

D. keďže 5. mája 2014 bol jej prípad úspešne postúpený odvolaciemu súdu,

E. keďže Meriam Ibrahim bola prepustená zo ženskej väznice v Omdurmane 23. júna 2014 po tom, čo ju odvolací súd zbavil viny v oboch obvineniach, ale keďže bola znovu zatknutá v Chartúme na letisku, keď sa rodina chystala odletieť do USA, údajne za pokus opustiť krajinu s falšovanými cestovnými dokladmi, ktoré boli vydané veľvyslanectvom Južného Sudánu v Chartúme,

F. keďže Meriam Ibrahim bola opäť prepustená dňa 26. júna 2014 a našla útočisko na veľvyslanectve USA s jej rodinou, a keďže prebiehajú rokovania o tom, aby mohla opustiť Sudán, kde čelí hrozbám smrti od extrémistických moslimov,

G. keďže sloboda náboženského vyznania alebo presvedčenia je všeobecným ľudským právom, ktoré treba chrániť všade a pre všetkých; keďže Sudán ratifikoval príslušné dohovory OSN a Africkej únie a preto je medzinárodne zaviazaný, že bude brániť a podporovať slobodu náboženstva alebo vyznania, ktorá zahŕňa právo prijať, zmeniť alebo zrieknuť sa náboženstva alebo viery z vlastnej slobodnej vôle,

H. keďže Africká charta ľudských práv a práv národov, ktorú Sudánska republika ratifikovala, zahŕňa právo na život a zákaz mučenia, ako aj krutého, neľudského alebo ponižujúceho trestania a zaobchádzania, ale keďže mnohé trestné činy v tejto krajine sa však naďalej trestajú smrťou, bičovaním, amputáciou a inými telesnými trestami,

I. keďže sudánske orgány neprimerane odsudzujú ženy a dievčatá za zle definované trestné činy, za súkromné, osobné rozhodnutia, ktoré by zo zásady nikdy nemali byť kriminalizované, a keďže ženy čelia neúmerne krutým trestom, ako je bičovanie, čo porušuje ich ľudské práva na dôstojnosť, súkromie a rovnosť,

J. keďže Sudán pristúpil k Arabskej charte ľudských práv, ktorej článok 27 zaručuje, že osoby všetkých náboženských vyznaní majú právo praktizovať svoju vieru;

K. keďže Sudánska republika je viazaná doložkou o ľudských právach Dohody z Cotonou[1] a Medzinárodným paktom o občianskych a politických právach[2],

L. keďže napriek vyhláseniu národného dialógu prezidentom Omarom al-Bašírom tento rok v januári je väznenie Meriam Ibrahimovej a neľudské zaobchádzanie s ňou príznačné pre znepokojivé zásahy sudánskych orgánov proti menšinám, ľudskoprávnym aktivistom, protestujúcim študentom, novinárom, politickým protivníkom a organizáciám založeným na

[1] Dohoda o partnerstve medzi členmi skupiny afrických, karibských a tichomorských štátov na jednej strane a Európskym spoločenstvom a jeho členskými štátmi na strane druhej, podpísaná v Cotonou 23. júna 2000.

[2] Rezolúcia valného zhromaždenia OSN 2200A (XXI) zo 16. decembra 1966.

právach, najmä tým, ktoré podporujú práva žien a poslnenie postavenia mládeže;

1. odsudzuje neodôvodnené väznenie Meriam Ibrahimovej; vyzýva sudánsku vládu, aby zrušila všetky právne predpisy, ktoré diskriminujú na základe pohlavia či náboženského vyznania, a chránila náboženskú identitu menšín;

2. zdôrazňuje, že je ponižujúce a neľudské, aby tehotné ženy rodili v reťaziach a fyzicky zadržiavané; vyzýva sudánske orgány, aby zabezpečili, že všetky tehotné ženy a rodiace ženy vo väzbe získajú primeranú a bezpečnú zdravotnú starostlivosť o matku a novo narodené dieťa;

3. opakuje, že sloboda náboženstva alebo viery je všeobecným ľudským právom, ktoré je potrebné chrániť všade a pre každého; dôrazne odsudzuje všetky formy násilia a zastrašovania, ktoré narušujú právo mať alebo nemať alebo prijať náboženstvo podľa vlastnej voľby, vrátane použitia hrozieb, fyzickej sily alebo trestných sankcií, ktoré majú prinútiť veriacich i neveriacich, aby sa vzdali svojho náboženstva alebo konvertovali; zdôrazňuje, že nevera a odpadlíctvo sú činy, ktoré by sa vôbec nemali považovať za trestné činy;

4. pripomína, že Sudán ratifikoval príslušné dohovory OSN a Africkej únie a preto je medzinárodne zaviazaný, že bude brániť a podporovať slobodu náboženstva alebo vyznania, ktorá zahŕňa právo prijať, zmeniť alebo zrieknuť sa náboženstva alebo viery z vlastnej slobodnej vôle;

5. žiada, aby sudánska vláda – v súlade so všeobecnými ľudskými právami – zrušila všetky právne predpisy, ktoré postihujú alebo diskriminujú jednotlivcov pre ich náboženské presvedčenie alebo nabádanie iných k zmene ich náboženstva alebo viery, zvlášť keď prípady odpadlíctva, inovernosti alebo konverzie sa trestajú smrťou;
6. zdôrazňuje, že takéto zákony sú v rozpore s dočasnou ústavou Sudánu z roku 2005, Všeobecnou deklaráciou ľudských práv a Medzinárodným paktom o občianskych a politických právach, a vyzýva Sudán, aby ratifikoval Druhý opčný protokol k Medzinárodnému paktu o občianskych a politických právach, ktorého cieľom je zrušenie trestu smrti[1];

7. vyzýva Sudán, aby vydal okamžité moratórium na všetky popravy s cieľom zrušiť trest smrti a všetky formy telesných trestov;

8. so znepokojením berie na vedomie pokračujúce a časté porušovanie práv žien v Sudáne, najmä článok 152 trestného zákonníka Sudánu; nalieha na sudánske orgány, aby urýchlene podpísali a ratifikovali Dohovor o odstránení všetkých foriem diskriminácie žien;

9. so znepokojením konštatuje, že beztrestnosť za závažné porušovanie ľudských práv zostáva rozšíreným a vážnym problémom v Sudáne; ako v prípade konfliktu v Dárfúre, kde orgány nestíhajú drvivú väčšinu spáchaných závažných trestných činov vrátane zločinov sexuálneho násilia; vyzýva sudánsku vládu, aby vyšetrila a stíhala osoby zodpovedné za porušovanie ľudských práv vrátane zabití, mučenia a zlého zaobchádzania so zadržanými, znásilňovania

[1] Rezolúcia valného zhromaždenia OSN 44/128 z 15. decembra 1989.

a iného sexuálneho násilia;

10. opakuje svoju silnú väzbu na prísnu odluku náboženského vyznania alebo viery na jednej strane a štátu na strane druhej, z ktorej vyplýva odmietnutie akéhokoľvek náboženského zasahovania do fungovania vlády, ako aj nediskriminácia vo vzťahu k náboženstvu či viere;

11. vyzýva vládu Sudánu, aby pristúpila k protokolu Africkej charty ľudských práv a práv národov o právach žien v Afrike, ako aj k protokolu Súdneho dvora Africkej únie, ktoré boli oba prijaté v Mapute v Mozambiku 11. júla 2003;

12. vyzýva sudánsku vládu, aby s podporou medzinárodného spoločenstva vykonala naliehavú právnu reformu v záujme ochrany základných ľudských práv a slobôd, zabezpečenia ochrany ľudských práv každého jednotlivca a riešenia najmä diskriminácie voči ženám, menšinám a znevýhodneným skupinám;

13. vyjadruje podporu úsiliu o dosiahnutie inkluzívneho vyjednaného riešenia situácie v Sudáne a podporuje úsilie občianskej spoločnosti a opozičných strán o podporu mierového procesu;

14. žiada EÚ, aby hrala vedúcu úlohu pri tlaku na prísnu rezolúciu o Sudáne na nasledujúcej schôdzi Rady pre ľudské práva v septembri 2014, ktorá sa bude zaoberať vážnymi a rozšírenými porušeniami ľudských práv a medzinárodného humanitárneho práva v krajine;

15. poveruje svojho predsedu, aby postúpil toto uznesenie Rade, Komisii, členským štátom, vláde Sudánu, Africkej únii, generálnemu tajomníkovi OSN, spolupredsedom Spoločného parlamentného zhromaždenia AKT – EÚ a Panafrickému parlamentu.